

Jordlod maa anses for fuldt begrundet, synes der dog ikke uden tvingende Nødvendighed at burde gribes ind i lovlige bestaaende Forhold, paa hvilke vedkommende har været fuldt berettiget til at indrette sig.

Til § 9.

Tilføjelserne i Paragraffens Begyndelse om, hvilke Kasser der skal betale de forskellige Udgifter, tilsigter at klarlægge Reglerne for det Tilfælde, at Reservejordmoderen gør Tjeneste baade i Købstæder og i Landdistrikter.

Til § 10.

Begrænsningen i Paragraffens 1ste Stykke af Forbuddet mod pensionerede Distriktsjordemødres Praktiseren til kun at gælde de efter Lovens Ikrafttræden ansatte Jordemødre skyldes tilsvarende Hensyn som ved § 8, jfr. ogsaa de af et Mindretal i Kommissionen fremsatte Bemærkninger Side 30—31.

Til § 11.

Ordet „Naturalier“ foreslaas udeladt.

Til § 12.

3die Stykke er udeladt som Følge af det foreslaaede nye § 2, 4de Stykke.

Til § 14.

I Tilslutning til et af Den danske Købstadforening udtalt Ønske om, at de i denne Paragraf omhandlede Bøder for Købstædernes Vedkommende tilfalder Hjælpekassen, foreslaas det i det hele at lade Bøderne tilfalde denne Kasse, i København Kommunens Kasse.

Til § 15.

Ifølge § 22 i Instruction for det Kgl. medicinsk-chirurgiske Sundheds-Collegium af 15. Juni 1813 var dette Kollegium bemyndiget til at skride ind overfor Jordemødre, som er forsømmelige eller viser anden urigtig Adfærd i deres Kald eller ikke iagttager de almindelige Medicinallove, og ifølge Kancelliplakat angaaende Jordemødres Afskedigelse af 27. April 1832 bemyndiges vedkommende Amtmand og for Københavns Vedkommende Sundhedskollegiet til at betage en Jordemoder Rettigheden at øve Jordemoderkunsten, saafremt hendes Forhold maatte gøre det nødvendigt.

Instruksen af 1813 er bortfalden ved Sundhedskollegiets Ophævelse i 1909. Da § 7 i Loven om Sundhedsvæsenets Centralstyrelse kun omhandler de Tilfælde, hvor Jordemødre under Udøvelse af deres Kaldsvirksomhed er farlige for andre, men ikke omfatter f. Eks. det Tilfælde, at en Jordemoder gør sig skyldig i Fosterfordrivelse eller Barnemord, og da det synes naturligt at have en Mulighed for ogsaa i saadanne Tilfælde at kunne fratage Jordmoderen hendes Ret til at praktisere, foreslaas det at bestemme, at denne Ret kan fradømmes hende, hvis hun findes skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, idet det samtidig foreslaas i Lovforslagets § 16 at ophæve den nævnte Kancelliplakat af 1832.

Til § 17.

1ste Punktum er udeladt som Følge af den foreslaaede Ændring i § 8. Den foretagne Omredaktion af Paragraffens øvrige Bestemmelser tilsigter ingen reel Forandring, men vil formentlig gøre Bestemmelsen klarere.